

Gwiôzdka samòtnika

Sł.: Eugeniusz Pryczkowski
Muz.: Tomasz Fopke

Smrok biôłą płôchtã zemi
Przëkrił lubòtno,
Blós wiater w chòjnach szëmi
Cos tak markòtno.

Bez òkno pierszą widzec
Gwiôzdã przë nowie
Na niã kãsk smãtno zdrzi wstec
Samòtny człowiek.

Ref. I wzdichò głãbòk: Mój Jezë drodżi
Niech człowiek blëzny wéndze w te prodzi
Chcã dzelëc redosc z Twégò przinđzeniô,
Chcã òddac wiele mégò lubieniô.

Na stole pùsti mólëk
Òd lat ju źdaje,
Chòc to le nibë sztócëk
Trwò źëcé naje.

Le sztót, a czasu wiele
W smùtkù swiętecznym -
Chòc żòl przë zemsczim stole
Ròd mdze przë wiecznym.

Ref. I wzdichò głãbòk: Mój Jezë drodżi
Niech człowiek blëzny wéndze w te prodzi
Chcã dzelëc redosc z Twégò przinđzeniô,
Chcã òddac wiele mégò lubieniô.

Gwiazdka samotnika

Sł.: Eugeniusz Pryczkowski
Muz.: Tomasz Fopke

Zmrok białą płachtę ziemi
Lubo zasłonił
Tylko wiatr w sosnach szumi
Niecóż markotnie.

Przez okno widać pierwszą
Gwiazdę przy nowiu
Na nią smutnawo wciąż patrzy
Samotny człowiek.

Ref. I wzdycha głęboko: Mój drogi Jezu
Niech bliźni człowiek wejdzie w me progi
Chcę dzielić radość z twego przyjścia
Chcę oddać wiele z mej czułości.

Na stole puste miejsce
Od lat już czeka
Choć niby życie nasze
Trwa tylko chwilę.

Tylko chwilę, lecz tak dużo czasu
W świątecznym smutku -
Chociaż żal przy ziemskim stole
Radość będzie przy wiecznym.

Ref. I wzdycha głęboko: Mój drogi Jezu
Niech bliźni człowiek wejdzie w me progi
Chcę dzielić radość z twego przyjścia
Chcę oddać wiele z mej czułości.

Tłumaczenie z jęz. kaszubskiego: Eugeniusz Pryczkowski